

OKRUŽNI SUD U BANJALUCI

BROJ: 11 0 U 016602 15 U

Dana, 22.02.2016. godine

Okružni sud u Banjaluci, po sudiji Bošnjak Glizijan Ljiljani, kao sudiji pojedincu, uz učešće Zubović Ljiljane, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Udruženje građana „Borba protiv korupcije“ Transparency International Bosne i Hercegovine, Gajeva br. 2 Banjaluka (u daljem tekstu: tužilac), zastupanog po Predsjedniku odbora Direktoruru Đikić Emir, protiv obavještenja broj: 10.4-053-5-26/15 od 15.04.2015. godine Ministarstva uprave i lokalne samouprave Republike Srpske, Banjaluka (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu pristupa informacijama, dana 22.02.2016. godine, donio je

P R E S U D U

Tužba se uvažava i osporeni akt poništava.

Odbija se zahtjev tužioca da se tuženi obaveže da plati troškove upravnog spora u visini sudskih taksa, kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim aktom tuženi je dao odgovor tužiocu povodom izjavljene žalbe protiv obavještenja tuženog broj: 10.04-053-5-26/15 od 19.03.2015. godine da su tužiočevi žalbeni navodi neosnovani.

Protiv tog obavještenja tužilac je podnio tužbu u kojoj taj akt osporava zbog povreda pravila postupka, nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene propisa. U tužbi navodi da je tuženi, a povodom zahtjeva za pristup informacijama od 03.02.2015. godine djelimično odobrio tužiočev zahtjev, zbog čega je uputio novi zahtjev od 09.03.2015. godine, ali je istovremeno taj zahtjev tuženi morao uzeti i eventualno riješiti kao žalbu, nakon čega je tuženi donio Obavještenje od 19.03.2015. godine i odbio zahtjev, nakon čega je izjavio i žalbu, pa je tuženi donio Obavještenje od 15.04.2015. godine, kojim je žalbu odbio, uz navođenje da je postupio po traženim informacijama Obavještenjem od 19.03.2015. godine. Pobija razloge datog obavještenja, te tvrdnju tuženog da nijednu odluku nije donio u formi upravnog akta, s obzirom da je odobrio pristup informacijama, koju tvrdnju osporava. U svojoj žalbi je naveo da nije dobio potpune informacije u vezi sa zahtjevom da se navede koliko vremena je kod tuženog Ana Radmanović Ilić bila zaposlena prije primanja u radni odnos na neodređeno vrijeme, što znači da je tuženi odbio zahtjev za pristup informacijama, a da pri tom nije postupio u smislu člana 14. stav 3. tačka a), bez navođenja zakonskog osnova za status izuzeća informacije. Kako tuženi nije naveo ni jedan član Zakona o slobodi pristupa informacijama Republike Srpske, na osnovu kojeg je moguće utvrditi izuzetak od objavljivanja traženih informacija, a nije uzeo u obzir ni faktor javnog interesa u smislu člana 9. Zakona, time se uskraćuje sloboda pristupa informacijama. Predložio je da se osporeni akt poništi, a tuženi obaveže na snošenje troškova upravnog spora u visini sudskih taksi na tužbu i presudu.

Na zahtjev suda tuženi je dostavio spis predmetne upravne stvari i odgovor na tužbu u kojem osporava sve tužbene navode. Posebno navodi da tužilac pogrešno smatra da je Obavještenje od 15.04.2015. godine odluka, jer nema karakter upravnog akta i da mu je već rečeno da o traženim informacijama nije rješavano u upravnom postupku, jer da je članom 14.

stavom 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama samo naloženo nadležnom državnom organu da o odobrenom pristupu, odluči dopisom, bilo djelimično, ili cijeloj informaciji, pa da je takav akt poslovanja uprave i da nema karakter konačnog upravnog akta, zbog čega je predložio da se tužba odbaci, ili odbije.

Razmotrivši tužbu i osporeni akt, po odredbama člana 30. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), zatim odgovor tužene strane i cjelokupne spise predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio, kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa se utvrđuje da je tužilac dana 03.02.2015. godine tuženom podnio zahtjev, u smislu člana 11. i 14. Zakona o slobodi pristupa informacijama („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 20/01, u daljem tekstu: Zakon), tražeći da mu se dostave podaci o tome da li je gđa. Ana Radmanović Ilić bila zaposlena kod tuženog prije primanja u radni odnos na neodređeno vrijeme, a ukoliko jeste da se dostavi informacija na kojem radnom mjestu je bila angažovana, po kojem osnovu i koji vremenski period. Tuženi je dana 20.02.2015. godine sačinio dopis broj: 10.4-053-5-26/15 od 20.02.2015. godine, u kojem je obavijestio tužioca da je Agencija za državnu upravu provela postupak izbora za konkurs za radno mjesto "Viši stručni saradnik za skupštinski i izborni sistem i političke organizacije", te da je osoba, za koju se traže podaci, imala najviše bodova i da je bila zaposlena na određeno vrijeme u skladu sa zakonom. Tužilac je dopisom od 09.03.2015. godine zahtijevao dopunu informacije, odnosno donošenje upravnog akta povodom zahtjeva, a dana 19.03.2015. godine tuženi je dostavio novo Obavještenje u kojem je naveo da je lice, za koje se traži informacija bilo zaposleno na neodređeno vrijeme, na radnom mjestu "Viši stručni saradnik za skupštinski i izborni sistem i političke organizacije", po osnovu privremeno povećanog obima poslova, na određeno vrijeme i da je zbog toga i raspisan javni konkurs za popunu tog radnog mjesta. Tuženi je tužioca još poučio, da ukoliko nije zadovoljan datim obavještenjem, može zatražiti zaštitu prava kod Ombudsmena za ljudska prava Bosne i Hercegovine.

Tužilac je protiv tog Obavještenja izjavio žalbu, a tuženi je tužiocu dostavio Obavještenje broj: 10.4-053-5-26/15 od 15.04.2015. godine, u kojem je u svemu podržao Obavještenje od 19.03.2015. godine, a istu dopunio tekstom da ukoliko tužilac nije zadovoljan ima pravo obraćanja Ombudsmenu BiH.

Osporeni akt nije pravilan i zakonit, a donesen je suprotno pravilima postupka i Zakonu.

Pravilno tužilac ukazuje da je tuženi dao nepotpune informacije Obavještenjem i da nije utvrđivao izuzetak, zbog čega je morao dati potpune informacije o traženom zahtjevu, pa budući da je to bio i žalbeni osnov, nije pravilan zaključak tuženog da nije odlučivao u upravnom postupku i da stoga tužilac nema prava ni podnošenja tužbe u upravnom sporu. Kada tužilac dobije potpunu informaciju o zahtjevu, tada nema potrebe ni da ulaže žalbu, ali je očito da je tuženi propustio dati informaciju o tome koliko je Ana Radmanović Ilić radila na određeno vrijeme kod tuženog prije provedene procedure javne konkurencije, zašto nije utvrdio ni izuzetak, iz čega se zaključuje da o čitavom zahtjevu i nije odlučio. Tuženi nije postupio ni na način da u navedenim obavještenjima dadne sve elemente obavještenja, koje ima u vidu odredba člana 14. stava 3. Zakona.

Tuženi je po predmetnom zahtjevu odlučivao kao prvostepeni i drugostepeni organ, a da ni jednim navodom u osporenom aktu nije opravdao takvo postupanje, tako da nije jasno na osnovu kog propisa je tuženi obezbijedio takvu nadležnost, niti zašto je stava da Obavještenje od 15.04.2015. godine nema karakter konačnog akta, jer je to suprotno Zakonu, koji ima primat nad drugim propisima i koji u članu 14. predviđa mogućnost izjavljivanja žalbe protiv obavještenja, kojim je odbijen zahtjev za pristup informaciji. Na taj način je tuženi povrijedio tužiočevo pravo na žalbu i odluku po žalbi, s obzirom da osporeni akt i ne sadrži odluku da li se žalba odbija, ili odbacuje.

To su dovoljni razlozi da se osporeni akt poništi, jer su ispunjeni uslovi iz člana 10. tačka 2. i 4. ZUS, te je tako odlučio i sud ovom presudom, na osnovu člana 31. stav 1. i 2. istog propisa.

U smislu člana 50. ZUS tuženi organ je u obavezi odmah, a najkasnije u roku od 30 dana, od dana dostavljanja ove presude, da postupi po izjavljenoj žalbi, uvažavajući pravno shvatanje ovog suda i primjedbe suda u pogledu postupka. Tuženi će najprije utvrditi da li je nadležan da odlučuje o izjavljenoj žalbi, a ako nije, proslijediće spise predmeta nadležnom organu, s tim da odluka o žalbi mora biti jasna i razumljiva i treba da sadrži sve odgovore na žalbene navode tužioca.

Sud je tužioca odbio sa zahtjevom da se tuženi obaveže naknaditi mu troškove upravnog spora, jer nije uplatio taksu na tužbu, niti presudu, zbog čega i nije imao troškove upravnog spora, a sve analogno odredbi člana 49. a) Zakona o upravnim sporovima, kojim se određuje da se priznaju samo nužni i stvarni troškovi.

Zapisničar
Zubović Ljiljana

S u d i j a
Bošnjak Glizijan Ljiljana

